

toriu! De ani de zile se luptă cu dedicare altruistă pentru oamenii din La Rochelle”, a scris Trierweiler, jurnalist la Paris Match. La rândul său, Francois Hollande a făcut cunoscut că o sprijină pe fosta sa parteneră, care i-a dăruit și patru copii, dar de care s-a despărțit în 2007, după înfrângerea ei la prezidențiale în fața lui Nicolas Sarkozy și după ce s-a aflat de legătura lui cu Trierweiler, supranumită „Rottweiler”. Impactul acestui dezacord din cadrul cuplului prezidențial a acordat o dimensiune națională duelului din orașul La Rochelle, dintre Segolene Royal și Olivier Falorni, soldat cu victoria acestuia din urmă. Învinsa a denunțat imediat o “trădare” politică. ”Este rezultatul unei trădări politice deoarece mobilizarea UMP (dreapta) a fost asociată cu utilizarea necinstită a etichetei majorității prezidențiale, care a indus în eroare un anumit număr de alegători”, a explicat Segolene Royal. ”Întotdeauna trădarea îl trădează pe trădător”, a adăugat aceasta, precizând că vrea să continue să “influențeze deci-

ziile politicii naționale”. Ea rămâne președinta regiunii Poitou-Charente, dar trebuie să renunțe la ambiția sa de a deveni președinta noii Adunări naționale. Presa a amplificat enorm această afacere în care viața politică și viața privată sunt amestecate. Mai toți comentatorii consideră că Valerie Trierweiler a comis o gafă prin mesajul de sprijin politic și ieșirea dintr-o neutralitate obligatorie pentru soarta șefului statului. Unele voci au cerut chiar instituirea unui statut juridic pentru soția sau partenera de viață a celui care se instalează la Palatul Elysée. Regizoarea Ariane Mnouchkine, o feminisistă convinsă, a pus comportamentul ziaristei Valerie Trierweiler pe seama... urii acesteia față de Segolene Royal: “Sunt indignată. Siderată. Un comportament vulgar nu generează în mod automat un vodevil. E mai grav decât atât. Rachiunile personale sau patologice ale lui Valerie Trierweiler față de Segolene Royal merg dincolo de acest aspect. Ea afectează nu numai imaginea președintelui, ci și imaginea stângii și a Franței.” În tabăra drepte, unii au semnalat că Prima Doamnă a Franței dispune la Palatul Elysée de un birou și de 7 consilieri plătiți de stat. Pentru ce fel de activitate?, s-au întrebat vocile critice. Asta după ce, cu câteva săptămâni în urmă, revista L’Express puna pe prima pagină fotografia lui Valerie Trierweiler sub întreținerea: ”Nu cumva influența ei este prea mare?”. Cotidianul Le Monde, care îi recomandă lui Trierweiler să nu mai folosească rețeaua Twitter, are și alt sfat, imperativ: “Ori jurnalistă, ori Prima Doamnă a țării, trebuie ales”, fiindcă între cele două poziții există un conflict de interese. Dar Valerie Trierweiler a anunțat deja, într-un interviu, că “nu va fi o păpușă de porțelan” și că intenționează să își continue activitatea ca jurnalistă. Nu chiar în domeniul politic, care a consacrat-o, ci în paginile de cultură de la Paris Match. Asta n-o va împiedica să rămână la fel de acidă, cum s-a convins însuși Dominique Strauss-Kahn pe pielea lui. Potrivit cărții “Les Strauss-Kahn”, scrisă de ziaristița Raphaelle Bacqué și Ariane Chemin, DSK și-a încercat metodele de seducție și pe actuala Primă Doamnă a Franței, adresându-i-se în public: “Ce mai face cea mai dragă ziaristă de la Paris?”. La care „Rottweiler” i-a replicat mușcător: “Credeam că aceasta este Anne Sinclair...”, adică soția lui DSK. Touché!

Mădălina Firănescu

